

τσίμπλα

τσίμπλα, η, ουσ. [<μσν. τσίμπλα <ρ. τσιμπλιάζω (υποχωρητ.)], η τσίμπλα· (στη γλώσσα της φυλακής) ο πολύ αδύνατος: «είναι τόσο τσίμπλα, που χωράει από κλειδαρότρυπα»· βλ. και λ. τσίμπλας·

- είμαι με την τσίμπλα στο μάτι, μόλις ξύπνησα, είμαι αγουροξυπνημένος: «ακόμα είμαι με την τσίμπλα στο μάτι κι εσύ έρχεσαι πρωί πρωί να μου ζητήσεις δανεικά!»·

- έφυγε με την τσίμπλα στο μάτι, έφυγε πολύ βιαστικά αμέσως μόλις ξύπνησε: «επειδή τον πλάκωσε το πάπλωμα, μόλις ξύπνησε, έφυγε με την τσίμπλα στο μάτι, για να μην αργήσει στη δουλειά του». Από την εικόνα του ατόμου που φεύγει τόσο βιαστικά το πρωί από το σπίτι του, που δεν προλαβαίνει να πλύνει το πρόσωπό του.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας